

naar Nogen fornærmer Retten eller enkelte af dens Medlemmer, efterat den offentlige Anklager og Uroftifteren ere hørte, idømme denne Bøder indtil 100 Rdlr.

§ 173.

Førstedommeren aabner paa den fastsatte Tid Forhandlingerne med at lade Retskriveren oplæse Navnene paa Rævningserne, Anklagede, den offentlige Anklager, den private Klager og Vidnerne; ved hvert Navn, der oplæses, anmærker Retskriveren, om Vedkommende er tilstede eller ikke.

§ 174.

Er den offentlige Anklager eller Anklagede eller et Vidne, uden hvis Nærværelse Sagen ikke kan paabegyndes, ikke mødt, og det kan antages, at Vedkommende senere samme Dag vil give Møde, er Førstedommeren berettiget til at udsætte Mødet i en passende Tid. Kan Anklagede eller et Vidne, der ikke har givet Møde, antræffes, staaer det i Dommerens Magt, ved en af ham udstedt Ordre, at lade Personen anholde, efter de for Anhølbelse af en sigtet Person givne Regler. En Rævnings eller den private Klagers Fraværelse bevirker ikke, at Sagens Paabegyndelse udsættes.

§ 175.

Dplyses det, at den offentlige Anklager, paa Grund af Sygdom eller af anden Grund er forhindret fra at give Møde, kan Førstedommeren udsætte Sagen i den Tid, der er strengt fornøden, for at den offentlige Anklager selv eller ved en Anden kan give Møde i samme Retssamling. I dette som i alle Tilfælde, naar en Sag udsættes til en anden Dag i samme Retsamling, betydes det alle Vedkommende, at de maae indfinde sig paa den bestemte Dag, uden at ny Stævning udtages.

§ 176.

Dplyses det, at Anklagede eller hans Forvarer ved Sygdom eller af anden Grund har været forhindret fra at møde, kan Førstedommeren udsætte Sagen til en anden Dag i samme Retsamling eller til en senere Retsamling. Fremkommer ingen Dplysning, som kan afgive Undskyldning for Anklagedes Udeblivelse, kan Dommeren dog, dersom han efter

Sagens Bestaffenhed anseer det utilraadeligt strax at lade Udeblivelsesdom overgaae Anklagede, udsætte Sagen. Udsættes Sagen til en følgende Retsamling, maae alle Vedkommende i dette som i alle andre Tilfælde paany indstævnes. Dommeren afgjør, om en Sag, der udsættes for een Anklagets Vedkommende, skal udsættes for de Medanklagedes eller ikke.

§ 177.

Finder Førstedommeren ingen Anledning til at udsætte Sagen, paa Grund af Anklagedes Udeblivelse, overgaaer der denne Udeblivelsesdom, i Genhold til Reglerne i Affnit X.

§ 178.

Er et Vidne, hvis Forklaring maa ansees nødvendig til Sagens Dplysning, ikke mødt, og er der ikke Sandsynlighed for, at det senere vil møde, eller at det kan bringes tilstede, eller er det i saadan Tilstand, at det ikke kan afgive Forklaring, kan Førstedommeren, efter den offentlige Anklagers eller Anklagedes Indstilling, udsætte Sagen til en Dag i samme Retsamling, paa hvilken Vidnet møder efter et Barsel, der af Dommeren fastsættes for hvert enkelt Tilfælde; er dette uindsørligt, udsættes Sagen til en følgende Retsamling.

§ 179.

Er et Vidne, hvis Forklaring ansees nødvendig, ikke stævnet, paa Grund af, at dets Betydning ikke itide var kjendt, kan Førstedommeren efter Indstilling af en af Parterne udsætte Sagen, efter Reglerne i § 178.

§ 180.

Møder et Vidne, der ikke lovligt er stævnet, for at afgive Forklaring, og en af Parterne modfatter sig dets Afhørelse, afgjør Førstedommeren, om det skal aflægge Forklaring eller ikke.

§ 181.

Førstedommeren kan, efter Indstilling af en af Parterne, udsætte en Sag paa Grund af, at en anden — civil eller criminel — Sag, hvis Udfald vil faae Indflydelse paa den Sag, der skal behandles, henstaaer uafgjort ved en anden Ret.

§ 182.

Begjærer en Anklaget, hvis Sag ikke er paastævnet, at faae sin Sag paadømt, og saa-